

Риёзус солиҳийн шарҳи / Риёзус солиҳийн шарҳи / 451-ҳадис

451 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ حَيْثُ يَلْكُرُنِي - وَاللَّهِ؛ اللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ يَجِدُ ضَالَّتَهُ بِالْفَلَاقَةِ - [وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِدْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا]، وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِذَا أَقْبَلَ إِلَيَّ يَمْشِي، أَقْبَلْتُ إِلَيْهِ أَهْرُولُ» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ إِحْدَى رَوَايَاتِ مُسْلِمٍ [خ 7405، م 2675 فِي التَّوْبَةِ، بَابِ الْحُضِّ عَلَى التَّوْبَةِ].

وَتَقَدَّمَ شَرْحُهُ فِي الْبَابِ قَبْلَهُ [بِرَقْم 423].

وَرُوي فِي «الصَّحِيحِينَ»: «وَأَنَا مَعَهُ حَيْثُ يَلْكُرُنِي» بِالنُّونِ، وَفِي هَذِهِ الرَّوَايَةِ «حَيْثُ» بِالنَّاءِ وَكِلَاهُمَا صَحِيحٌ. [م 2675/21 فِي التَّوْبَةِ، بَابِ فَضْلِ الذِّكْرِ وَالِدَعَاءِ].

451. Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: **«Аллоҳ азза ва жалла айтди: «Мен бандамнинг Мен ҳақимдаги гумонидаман. У Мени эсласа, у билан биргаман. Аллоҳга қасамки, Аллоҳ таоло бандасининг тавбасидан бирортангиз чўлда йўқотган нарсасини топгандаги (хурсандчилиги)дан кўпроқ хурсанд бўлади. Ким Менга бир қарич яқинлашса, Мен унга бир зироъ яқинлашаман. Ким Менга бир зироъ яқинлашса, Мен унга бир қулоч яқинлашаман. У Мен томон юриб келса, Мен у томон югуриб келаман».**

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Бу ҳадиснинг шарҳи 423-ҳадисда келган.

Зирוף - қадимги узунлик ўлчовларидан бўлиб, ўрта бўйли одамнинг тирсагидан бармоқ учигача бўлган ораликқа қиёсан олинган. Зирוף бугунги ўлчовда 46,2 смга тўғри келади.

Шориҳлар «гумонидаман» деган сўзни шундай изоҳлашган: «Бандам Мен ҳақимда яхши гумонда бўлиб, мағфиратимдан умидвор бўлса, кечираман. Раҳматимдан ноумид бўлиб, гуноҳга ботса, мени иқоб қилади, деб Мен ҳақимда бадгумон бўлса, жазолайман», деган маънода тушуниш мумкин. Умидвор бўлиш мусулмонга хос, ноумид бўлиш эса кофирга хос амалдир».

Ушбу ҳадиси қудсий Аллоҳ таолонинг бандаларга нисбатан лутфу марҳамати ва илтифотининг намойишидир. Ҳадиси шарифдаги яқинлашиш ва ҳаракатланиш маънолари мажозий бўлиб, масофани эмас, маънавий муносабатни, маънан яқин бўлишни билдиради.

Манба: hadis.islom.uz

